

волинтири, дойде въ полето на Троя срѣщо Лемнось; кача се въ една голѣма варка съ дружината си и нощѣмъ по мѣрчовата достига до брѣгътъ на Лемнось безъ да се виде отъ Русцитѣ.

»Другари,« каза той на своитѣ юнаци, »нѣма за »назъ друго спасение освѣнь побѣдата; ако сме гладни ще намеримъ за едение въ Русцитѣ; напрѣдъ!«

Хасанъ ги заведе право на хендецитѣ, дѣто ненадѣйно като нападнахъ Русцитѣ изгонихъ ги и ги натикахъ въ морето; тѣй като отнехъ калето, отхрвахъ и островътъ. Орловци изоплашени оставихъ не само островътъ но и сичкото срѣдиземно море. Хасанъ послѣ отива въ Цариградъ и се прѣдставя прѣдъ Султанътъ като избавителъ на Лемнось. Мустафа III, който го обичаше, наименоува го капитанъ паша — постъ за когото природата бѣше го опрѣдѣлила.

Когито Рускитѣ ескадри, исплашени повѣче отъ юначеството на одного само чловѣка отъ колкото не бѣхъ отъ цѣла флота, отивахъ да прѣзимуватъ въ пристанището на Парось, Романзовъ, като прѣмина Днѣстра, намираше се забиколенъ отъ петдесетъ хиляди Тартари и отъ сто и тридесетъ хиляди Турци подъ управлението на великийтъ визирь

Въ едно такова положение Романзовъ рѣши да остави Тартаритѣ и да нападни само Турцитѣ чрѣзъ квадратна войска, която се отваряше като ще изгърми и се затваряше като ще ижлне; по тозъ начинъ той придоби битвата на Кахуль, дѣто петъ десетъ хиляди Турци паднахъ. Останалитѣ отъ войската на великийтъ визирь, що можяхъ да прѣминжтъ Дунавътъ, вжриахъ ся чакъ до Цариградъ. Тѣй въ едно сжщо врѣме войската по Дунава и флотата въ Архипелагъ ся изтребихъ.

Подиръ побѣдата на Кахуль, Романзовъ ся обжрна противъ Тартаритѣ които бѣгахъ въ Бесарабия; Рускийтъ генералъ Паненъ притѣняваше обсадата на Бенедеръ, противъ която стоеше едно тѣло Арапи, подъ управлението на Нинвийскиятъ Аминъ паша.